

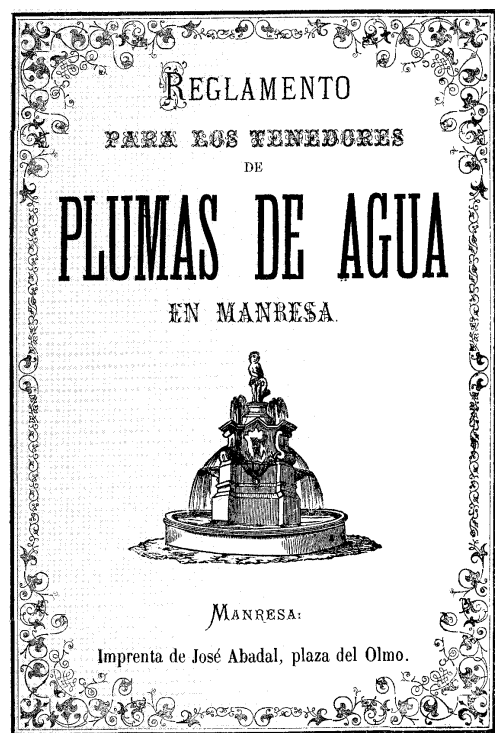
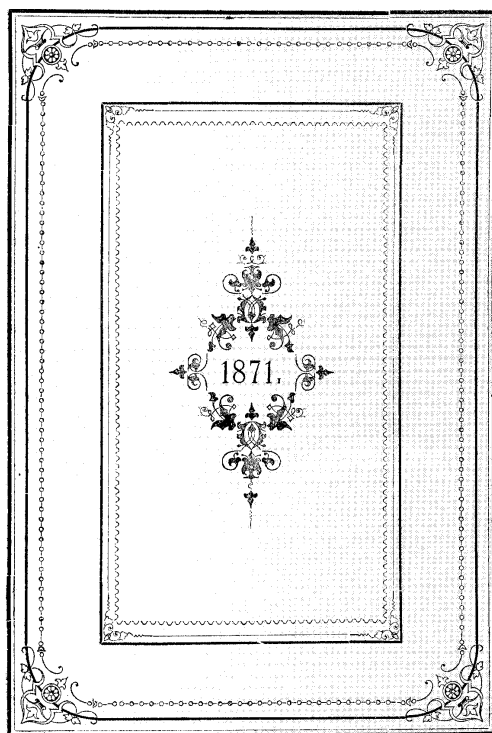

5.1 EL PAGAMENT DE L'AIGUA

Per aforament

Fins el 1956 cada consumidor d'aigua de la ciutat de Manresa tenia contractat un cabal constant, que es mesurava en **plomes** (1 ploma manresana = 0'028 litres per segon). Aquesta aigua arribava constantment i s'acumulava en un dipòsit que tenia cadascun dels habitatges, però quan el dipòsit era ple l'aigua sobreixia i anava a la claveguera. El preu depenia d'aquest cabal i es pagava una quantitat fixa, tant si es gastava l'aigua com si no.

El sistema d'aforament malbaratava molta aigua i el consumidor no tenia cap possibilitat d'estalviar-ne. A Manresa conserven aquest sistema els edificis del barri antic, però s'està fent una campanya per a eliminar-lo.

Pagament segons el consum

Actualment al lloc on entra l'aigua a l'edifici hi ha un comptador que enregistra l'aigua subministrada. Un empleat de la companyia d'aigües passa periòdicament (normalment cada tres mesos) a llegir la numeració d'aquest comptador a fi de saber el consum de l'abonat. Trimestralment l'empresa cobra l'aigua gastada mitjançant una factura que es carrega a un compte bancari del client.

Amb aquest sistema s'assegura que si es gasta més aigua es paga més, tot i que el càlcul de l'import final del rebut no és senzill, ja que no tota l'aigua té el mateix preu i a que el rebut inclou pagaments i impostos diversos.